

Ohýbám, lámu, řežu a tvaruju
rozbívím, mlátím, mačkam a zpravuju
nečekám utíkám pořád jen za tebou
hledám však nevidím, co všechno mám před sebou

Za kopce za města, za práh světa
od lidí do země kde ho je meta
ztrácím nenajdu, nic mi nepatří
zbejvá jen útěk a to mi patří

Jen sen jak síla v nás
co v žilách koluje
jak záchrannej kruh
co za chvíli odpluje
držim se tě, však bojim se pout
i když chci běžet tak nejde se hnout

Nenajít, nesetkat, nepotkat se
bez lidí, bez země, jen slitovat se
mlátit se myšlenkou, co je pořád tvrdší
ztratit svý těla a mučit duši